

Pápes Éva

Szépség

Gondolkodtál már arról, mi helyett találta ki az ember az alkonypír szépségét,
A porcelán csészében megcsillanó tea aranyló sárgáját, a dolgok elrendezését,
A helyet, amit a tárgyak elfoglalnak a térben a tünékeny szépség örömére

Mindez mi helyett létezik?

Két meg nem élt pillanat között ott van nekünk a tegnap élvezete

Miféle kor ez, ahol az ember tökéletesre vágyva krómacél főzőedényekbe, üveglapú
Asztalba és áramvonalas autóba költözteti az életét, és elnyeli
A formatervezett tökéletesség hátborzongató némasága

Minden pillanat teljességre vágyik
Egymásba csúszik az idő
Kapkodó lélegzetünk árnyak seregét kergeti
Amit megfogytunk szépségre váltjuk
Aztán emléket állítunk neki
A lassan halványuló időben körbevesz minket
Oxigénhiányunk mauzóleuma

A mozdulat

Béres János szobrait nézve

A birtokba vett világ
Zsebedbe gyűrve hanyagul
lapul.
Legyintesz, botlasz,
nem fontos, mondod,
csak kakukk.

De a súly lehúz.
Felejteni a határtalant,
nincs annyi mámor.

A pillanat mégis legyűrt.
Kezed nyomán az
idő testébe hatolva
anyaggá válik a
mozdulat.

Dalmáciai anziksz Plázs

Az örökzöld pínéák során vezet az út a tengerig
A szárazra aszott fűcsomók között nevetős barna testek
A sós víz kimosta bőrüket
Nagy mellű kövér férfiak állnak a hideg vízsugár alatt
Hegyes csipőjű lányok a tüzes ég felé
Kitárva fekszenek

Ez itt a plázs

És ring a tenger, hullámaint beissza a kavicsrengeteg
Ölel és tart, lemossa minden gondodat
Álomba ringat a halk zsongás, gyerekzsivaj
Sirályok vijjogása, hrvatska muzika

Ez itt a plázs

Fáradtan, ropogósra sülve, a fokhagymás sülteket
Között az esti szélben
Távol került az otthoni világ

